

пошукової, розвиваючої, творчої діяльності. Тому що обдаровані діти – це унікальні діти, вони надзвичайн вразливі і потребують особливої уваги. І місія Нової української школи – допомогти розкрити та розвинути ці здібності і таланти.

Література:

1. Клименюк Ю.М. Обдаровані діти, їх виявлення та діагностика. Проблеми освіти: збірник наукових праць. Спецвипуск. Вінниця-Київ, 2015. С. 46-50.
2. Лавренова М.В., Лалак Н.В., Фенчак Л.М. Особливості навчально-виховної роботи з обдарованими молодшими школярами. Інноваційні технології навчання обдарованої молоді : матеріали VII Міжнародної науково-практичної конференції, 7-8 грудня 2016 року, м. Київ. К.: Інститут обдарованої дитини, 2016. С. 27-36.
3. Лавренова М.В., Лалак Н.В., Фенчак Л.М. Теоретичні засади навчання обдарованих дітей молодшого шкільного віку у контексті реформування освіти. Педагогічні інновації: ідеї, реалії, перспективи. Вип.2. 2016. С. 31-37.
4. Сокол Н. П. Форми і методи роботи з обдарованими дітьми. Педагогічний пошук. 2014. № 3. С. 26-28.
5. Шапар В. Б. Психологічний тлумачний словник [текст]. Харків: Прапор, 2004. 640 с.

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

Хом'як О. А.

*кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри теорії та методик початкової освіти
Міжнародного економіко-гуманітарного університету
імені академіка Степана Дем'янчука
м. Рівне, Україна*

Головною ідеєю Нової української школи (НУШ), відображеною в Державному стандарті початкової освіти, є створення в освітньому закладі середовища, котре сприятиме формуванню у молодших школярів обов'язкових компетентностей, необхідних випускнику для успішної самореалізації в майбутньому [1].

Освітнє середовище, зарубіжні й вітчизняні дослідники розглядають як: частину просторово-предметного оточення (Г. Балл, І. Бех,

Є. Бондаревська, Дж. Гібсон, Н. Крилова, Т. Менг, В. Орлов, В. Рибалка, В. Семиченко, В. Серіков та ін.), сукупність системи впливів, можливостей, умов навчання й розвитку особистості (В. Вербицький, С. Дерябо, І. Єрмаков, Є. Климов, О. Коберник, В. Козирев, Ю. Куцюткін, В. Панов, Н. Поліванова, Г. Пустовіт, В. Слободчиков, С. Тарасов, В. Ясвін та ін.), розвивальне середовище (Ш. Амонашвілі, В. Давидов, Д. Елконін, Л. Занков, Л. Кларін, В. Лебедева, В. Рубцов, А. Хуторський та ін.).

У педагогічних дослідженнях освітнє середовище трактується як єдність дій школи, сім'ї та позашкільних установ, як сукупність вимог відповідні до педагогічних та санітарно-гігієнічних принципів організації освітнього процесу.

На думку О. Писарчук: «освітнє середовище – система впливів і умов формування особистості, а також можливостей для її розвитку, що міститься в просторово-предметному, соціально-комунікаційному, психолого-дидактичному і пізнавально-мотиваційному компонентах» [5, с. 37].

В основі освітнього процесу в початковій школі є всебічний розвиток дитини, її талантів, здібностей, здатності до творчості та допитливості, а також компетентностей та наскрізних умінь, відповідні до вікових та індивідуальних особливостей. Втілення цих відомих положень повинні здійснюватися в спеціально сформованих умовах освітнього середовища Нової української школи.

Аналіз Концепції Нової української школи [3] спонукає визначити провідні умови сформованості освітнього середовища НУШ: використання нових навчальних технологій, розвиткових методик, досвіду вітчизняної та зарубіжної педагогічної науки, думки, практики; ідеологія збереження цінностей дитинства, створення навчально-предметного середовища; створення особливого освітнього простору та організація навчання в центрах; компетентнісний підхід до навчання; дотримання ідеології дитиноцентризму; зєзпечення міжпредметної інтеграції; формування критичного мислення; планування тематичного навчання.

Першою умовою сформованості освітнього середовища Нової української школи є *використання нових навчальних технологій і розвиткових методик*, запропонованих та розроблених вітчизняними вченими-теоретиками й учителями-практиками, досвіду зарубіжної педагогічної науки, думки, практики. Особливий інтерес щодо змін у структурі української освіти становить педагогічна доктрина визначного американського філософа, публіциста, інтелектуала й педагога Д. Дьюї. Його концепції та ідеї, розвинуті та продовжені такими його однодумцями та послідовниками, як Е. Паркхерст, В. Кілпатрік, Е. Коллінгс, помітні вплинули на всю західну, в тому числі й західно-європейську систему навчання і виховання.

Другою умовою є ідеологія *збереження цінностей дитинства та створення навчально-предметного середовища*, що в сукупності забезпечуватиме психологічний комфорт і сприятиме вияву творчості дітей. У шкільному житті підвищується рівень ігрової, проєктної та дослідницької діяльності, відповідні до цього мають урізноманітніватися варіанти та устаткування освітнього середовища. На зміну класичним класним кімнатам доцільно використовувати нові робочі місця, які можна з легкістю використовувати для організації групової роботи. Для того щоб створити комфортне робоче місце, яке налаштовуватиме учнів на роботу протягом тривалого часу, слід подбати про предмети та меблі, які б створювали комфорт, наприклад: подушки для сидіння на підлозі, невеликі столики зі стільцями, килимки для лежання, кілька окремих стільців та столиків, щоб була можливість усамітнитись та зосередитись.

Третьою умовою є *створення особливого освітнього простору та організація навчання в центрах*. Ефективного освітнього процесу можна досягти шляхом правильної організації фізичного простору класної кімнати. Організувати її можна у вигляді навчальних осередків (центрів), які будуть задовольняти не тільки освітні потреби, а й інтереси та вподобання дітей. Важливі навчальні осередки для 1 класу: осередок читання і письма; осередок природознавства; математичний осередок; мистецький осередок [4, с. 51]. Робота в центрах полягає в поділі класу на мікрогрупи, кожна мікрогрупа протягом уроку працює в одному із центрів протягом певного часу, далі групи міняються місцями, таким чином відбувається зміна виду діяльності.

Важливим в організації освітнього простору є процес встановлення спільних правил класу, оскільки в традиційному класі правила розробляв і пояснював педагог, а в сучасному класі правила розробляють самі діти разом із вчителем. Залучення дітей до даного процесу відбувається шляхом проведення ранкових зустрічей де відбувається дискусія про встановлення правил. Правила не зороняють певні дії, а лише регулюють та коригують певну поведінку учнів.

Четвертою умовою є *компетентнісний підхід до навчання*. Сьогоднішній стан освіти, з погляду нуття учнями компетентностей, показує, що діти, у більшості випадків, маючи достатній рівень знань, умінь розв'язувати проблеми в межах шкільної програми, не вміють вирішувати завдання, які виходять за межі навчального процесу. У них не сформовані на достатньому рівні інтегровані вміння та навички для розв'язання проблем, які виникають у реальному житті.

В Новій українській школі виділен 11 ключових компетентностей. Спільними для всіх компетентностей є такі вміння: умінь читати і розуміти прочитане; критичне і системне мислення; здатність логічно мислити та обґрунтовувати свою думку усно письмово; ініціативність та творчість; умінь вирішувати проблеми; умінь конструктивно керувати емоціями; умінь співпрацювати в команді.

Відповідн до змін у Новій українській школі, вчитель повинен володіти сучасними педагогічними технологіями, умінням управляти освітнім процесом, бути обізнаним з різними аспектами індивідуальної і групової роботи з дітьми. В його практичній роботі має реалізовуватися особистісн орієнтована модель освіти, яка базується на ідеології дитиноцентризму. *Ідея дитиноцентризму* є п'ятою умовою сформованості освітнього середовища Нової української школи. Дитиноцентризм – це максимальне нлиження навчання і виховання конкретної дитини до її сутності, здібностей і життєвих планів [2, с. 18].

Шостою умовою є *впровадження інтегрованого навчання*, адже вон ґрунтується на комплексному підході. Інтегроване навчання є значним здобутком дидактики, оскільки за умови його успішного методичного впровадження реалізується мета якісної освіти. Тому інтеграція є необхідним засобом, за допомогою якого відбувається в учнів цілісне уявлення про об'єкт, що вивчається, формується міжпредметна компетентність. Інтеграція у шкільному навчанні може реалізовуватися як у межах окремог навчального предмета, так і між різними навчальними дисциплінами.

Сьоомою умовою є формування стійких знань, умінь та навичок учнів, тобт *процес розвитку критичного мислення*. Для розвитку критичного мислення молодших школярів необхідно вільн розмірковувати, приймати чіткі рішення, створювати критичні судження, розвивати впевненість в собі, брати активну участь в освітньому процесі, вміти висловлювати і заперечувати судження. Робота з розвитку критичного мислення на уроках допоможе учням зрозуміти, що критичне мислення важлив застосовувати щодо всіх аспектів нашого життя.

Восьма умова – *планування тематичного навчання*. Тематичні дні об'єднують певні знання з різних навчальних предметів в одну тему, на основі якої можна створити проблему, яку можуть розв'язувати діти з метою інформаційного сприйняття, розвитку пізнавальних процесів та збагачення словникового запасу.

Таким чином, впровадження в освітній процес окреслених умов організації навчання в освітньому середовищі Нової української школи сприятиме зростанню в учнів мотивації до навчання, досягненню у ньому максимальних результатів, нуттю важливих для життя навичок: уміння працювати в команді та вирішувати проблеми.

Література:

1. Державний стандарт початкової загальної освіти, затверджений Постановою Кінету Міністрів України від 20.04.2011 р. № 462. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/462-2011-%D0%BF>.
2. Кремень В. І. Філософія людиноцентризму в стратегіях освітнього простору. Київ : «Педагогічна думка», 2008. 311 с.

3. Нова українська школа: концептуальні засади реформування середньої школи. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/nova-ukrainska-shkola-compressed.pdf>.
4. Нова українська школа: poradnik dla vchytelja / za red. H. M. Bibik. Kyiv : Litera LTD, 2018. 160 s.
5. Писарчук О. Моделирование освітньо-розвивального середовища в діяльності вчителя початкової школи: теоретичний і практичний аспекти. *Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету ім. В. Гнатюка. Серія : Педагогіка*. 2017. № 3. С. 36-44.

ПРОБЛЕМА ДОТРИМАННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ УЧНЯМИ ЗАКЛАДІВ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Шкабаріна М. А.

*кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри теорії і методики початкової освіти
Міжнародного економіко-гуманітарного університету
імені академіка Степана Дем'янчука
м. Рівне, Україна*

Марискевич М. Р.

*студентка 4 курсу історико-філологічного факультету
Міжнародного економіко-гуманітарного університету
імені академіка Степана Дем'янчука
м. Рівне, Україна*

У зв'язку з науково-технічним прогресом, появою нових пристроїв, розширенням інформаційних ресурсів, можливістю швидкого доступу до мережі Інтернет, з'явилося більше можливостей для порушень академічної доброчесності здобувачами освіти. Нині учні закладів загальної середньої освіти шукають легкі шляхи виконання завдань, не замислюються про наслідки академічної недоброчесності. У подальшому це сприяє поширенню недоброчесності під навчання в закладах вищої освіти, у професійній діяльності, у міжособистісних стосунках.

Актуальною на нашу думку, є проблема порушення академічної доброчесності учнями закладів загальної середньої освіти на уроках англійської мови. Здобувачі освіти на уроках част користуються